

Второ съобщение

**Да наследим всесъдържащия Христос като добрата земя,
като внимаваме на Неговите думи на съвет и предупреждение
и приемаме Неговото обновено обучение,
за да може нашият вътрешен човек да се обновява ден след ден**

Пасажи от Писанията: Евр. 3:12, 16-19; 4:2, 6; 11:1; 1 Кор. 10:1-14; Пс. 106:24-25; Втзк. 8:3; Мт. 4:4

I. Целта на призоваването на израилтяните от Бога бе да влязат в обетованата земя и да се наслаждават на нейните богатства, за да установят Божието царство и да бъдат Божието изражение на земята—Изх. 3:8, 14, 17:

- A. Макар че всички израилтяни бяха изкупени чрез пасхата, и бяха избавени от тиранията на египтяните, и бяха доведени до Божията планина, за да получат откровението за Божието обиталище, скинията, повечето от тях паднаха и умряха в пустинята, и не достигнаха тази цел (Евр. 3:7-19) поради злодеянията си и неверието си.
- Б. Това означава, че макар да сме изкупени чрез Христос и да сме избавени от робството на Сатана, и да сме въведени в откровението на Божията икономика, може да не достигнем целта на Божието призвание, т.е. да не завладеем нашата добра земя, Христос, и да не се наслаждаваме на Неговото богатство за Божието царство, та да бъдем Негово изражение в сегашния век и да участваме в най-голямото наслаждение на Христос в епохата на царството—Мт. 25:21, 23.
- В. Само Халев и Исус Навин достигнаха целта и влязоха в добрата земя; подобно на Халев и Исус Навин, ние, новозаветните вярващи, трябва да „гоним целта“ (най-пълното наслаждение и придобиване на Христос) „за наградата“ (най-голямото наслаждение на Христос в хилядагодишно царство)—Чис. 14:27-30; Фил. 3:12-14:
 - 1. Десетима от дванайсетте мъже, които Мойсей изпрати да съгледат земята, донесоха лоши вести и накараха израилтяните да зароптаят и да се разбунтуват срещу Господното слово, но Халев и Исус Навин казаха на цялото общество: „Само не въставайте против Господа и не се страхувайте от хората на земята [анакимите], защото те са хляб за нас!“—Чис. 14:9.
 - 2. Божието слово е наш хляб (Мт. 4:4), вършенето на Божията воля е наша храна (Йн. 4:34) и анакимите също са наш хляб (Чис. 14:9); те олицетворяват привидно непреодолимите препятствия и невъзможните ситуации в нашето следване на Христос за изграждането на църквата.
 - 3. Всяка трудност и изкушение, които Сатана поставя на пътя ни, са храна за нас; това са определените от Бога средства за духовен напредък (1 Тим. 4:15-16); ако разчитаме на Господа за победа и позволяваме на Неговия побеждаващ живот да се проявява в нас, ще намираме свежа храна и нашата жизненост ще се увеличава (Ис. Нав. 14:11-15).
 - 4. За да имаме Божията опазваща сила, трябва да упражняваме духа си на вяра и да държим сърцето си обърнато към Господа, за да вярваме напълно в Неговите обещания (2 Кор. 4:13; 3:16; 1:20), да вярваме, че Той е със Своите хора и че те са напълно способни да победят (Ис. Нав. 14:12-15; Чис. 13:30); трябва да поверяваме душите си като залог на Бога, верния Създател (1 Петр. 4:19), да предаваме себе си на Него и да Му поверяваме грижата за опазването на нашия живот (2 Тим. 1:12).
 - 5. Ако вярваме на Неговите обещания и поверяваме себе си изцяло на Него, ще бъдем опазени от днес до деня на Неговото завръщане; Той може да ни опази от препъване и да ни представи непорочни в голяма радост пред славата Си—Юда 24.
 - 6. Ако искаме напълно да завладеем Христос като добрата земя, трябва да се пазим от зло сърце на неверие; да не вярваме в Господа, означава да се бунтуваме срещу Него—Втзк. 1:25-26, 28, 35-39; 9:23; Евр. 3:12, 16-19; 4:2, 6; 11:1; вж. 2 Кор. 4:13; Гал. 3:2, 5; Римл. 10:17; Деян. 6:5а; Чис. 13:25-33; 14:4-10; 32:11-12; Ис. Нав. 14:6-12; 1 Кор. 10:1-13.
 - 7. Ако искаме напълно да завладеем Христос като добрата земя, трябва да се пазим от роптания (недоволни и тайни мърморения, недоволства и оплаквания); роптанието е неразличи-

мо, шепнещо и тихо оплакване, недоволство с мрачно негодувание—10-ти стих; Пс. 106:24-25; Фил. 2:14.

II. Ако искаме напълно да завладеем Христос като добрата земя, апостол Павел казва, че трябва да бягаме от идолопоклонството (1 Кор. 10:14), с което има предвид идолопоклонството на израилтяните, изразяващо се в поклонението на златното теле (Изх. 32:1-6):

- А. Златното теле е идол, направен от Божия изкупен народ; изправянето и танцуването означава отдаване на пируване (буйна веселба); идолите в нашето сърце са всички неща в нас, които обичаме повече от Господа, и които заменят Господа в нашия живот (Езек. 14:3); като истински деца на истинския Бог, трябва да внимаваме да се пазим от идоли (1 Йн. 5:21), от всички заместители и замени на Христос в нашия живот.
- Б. Принципът на златното теле-идол трябва да ни служи като предупреждение; това беше идол, направен от Божия изкупен народ, който ги превърна в идолопоклоннически стан; идолопоклонничеството се състои от пет принципа—1 Кор 10:5-7:
1. Саморазкрасяването води до идолопоклонство (Изх. 32:1-4; 33:5-6; Бит. 35:1-4); Бог е нашата красота и Той разкрасява църквата като дом на Своята красота, за да може Той Самият да се разкраси (Ис. 60:7, 19, 21; Еф. 5:26-27); в изразяването на нашето его има разделение, но в корпоративното изражение на Бога, в божествената слава, има единство (Йн. 17:22-24); нашата работа е нашият живот за прославяне, изразяване, на Бога на земята (4-ти стих; 1 Кор. 10:31; Ис. 43:7) и в говоренето си не трябва да търсим собствената си слава, като проповядваме себе си, а трябва да проповядваме Христос Исус като Господ, и себе си като слуги, за да служим на вярващите (Йн. 7:17; 2 Кор. 4:5).
 2. Идолопоклонството е начинът, по който Сатана узурпира това, което Бог ни е дал, за да го запустим; това означава да злоупотребяваме с това, което сме получили от Бога, и да не използваме Божиите дарби, както материални, така и духовни, за Божията цел; златото, което Бог даде на израилтяните чрез египтяните преди изхода от Египет, трябваше да бъде използвано за издигането на скинията; но преди златото да бъде използвано за божията цел, то беше узурпирано от Сатана и използвано от Божия народ за направата на идол—Изх. 11:2-3; 12:35-36; 25:2-8; 35:4-9.
 3. Идолопоклонството е поклонението на неща, на които се наслаждаваме, поклонението на развлеченията и удоволствията; да, ние се наслаждаваме на Господа, но това не е светско удоволствие и развлечение—32:6, 18-19; вж. Пс. 36:8-9:
 - а. Павел предупреждава коринтяните така: „И не бъдете идолопоклонници, като някои от тях, според писаното: „Народът седна да яде и да пие, и стана да играе“ (1 Кор. 10:7; Изх. 32:6); Чарлз А. Коутс казва, че те са се развличали; в края на седмицата много хора се интересуват единствено от ядене, пиене и развлечение.
 - б. Да *играем*, означава да лудуваме, да се шегуваме и да действаме, да вършим неща и да говорим несериозно; да *играем*, означава да се държим закачливо и без задръжки; това означава да се отдаваме на веселба, тоест на буйно веселие.
 4. Идолопоклонството включва в себе си престорено поклонение на истинския Бог—стих. 4-6; 3 Царе 12:26-30; вж. Мт. 4:8-11; Йн. 4:23-24.
 5. Идолопоклонството съдържа смес в поклонението—Изх. 32:4-6, 21-24; вж. 1 Кор. 3:12.
- В. След като израилтяните се поклониха на златното теле, Мойсей осъзна, че Господното присъствие вече няма да се намира сред народа, и затова той премести шатрата си и я разпъна на известно разстояние от стана; неговата шатра се превърна в Божия шатър, защото Господното присъствие и говорене се намираха там—Изх. 33:7-11.
- Г. След като Мойсей премести шатрата си и я отдели от идолопоклонническия стан, Господ му говори лице в лице, както човек говори с приятеля си (стих. 11, 14); Бог и Мойсей бяха другари, съдружници, партньори, имащи едно и също поприще и общ интерес в едно голямо начинание; Мойсей беше близък с Бога и беше човек, който познаваше Божието сърце, който беше според Божието сърце и който можеше да се докосне до Божието сърце.

III. Чрез Мойсей Бог подложи новото поколение израилтяни на обновено обучение след дългото им скитане, за да ги приготви да влязат в обещаната от Бога добра земя и да я наследят като свое притежание; след като първото поколение измря, с изключение на Халев и Исус Навин, второто поколение беше готово да влезе в добрата земя и да я завладее:

- А. Първото поколение типизира нашия стар човек; второто поколение типизира нашия нов човек—Втзк. 2:14; 8:6-10; Изх. 3:8; Кол. 1:12:
1. Трябва да растем в живота в пълното притежание и наслаждение на всесъдържащия Христос, Който е Божията обетована земя; преобразяването е умираването на стария човек и израстването на новия човек; в Божията икономика нашият стар човек (външният човек) тлее, а нашият нов човек (вътрешният човек) се обновява ден след ден—2 Кор. 4:16.
 2. Чрез Господната милост и благодат, откакто сме влезли в Господното възстановяване, ние се обновяваме за нашия растеж и преобразяване в живота, за да бъдем въведени в наслаждението на Христос като нашата добра земя за Божието здание и царство—3:18; Римл. 12:2.
- Б. Нашето преобразяване в живота се извършва, когато позволяваме на Христовото слово да се вселява богато в нас (Кол. 3:16); във Второзаконие 8:3 се казва, „че човек не живее само с хляб, но че човек живее с всичко, което излиза от Господните уста“; в Матей 4:4 думата *всичко* е заменена с думата *всяко слово*:
1. Всички думи в Библията са Божието дишане и обозначават Христос, Който е съвкупността на Божието Слово (Йн. 1:1; Откр. 19:13), за да бъде живот и животоснабдяване за Божиите хора; да живеем чрез всяко слово, което излиза от устата на Бога, означава да живеем чрез Христос, Който е възплъщението на божествения дъх (Йн. 6:57, 63; 20:22).
 2. Понеже Писанията са дишането на Бога, издишването на Бога (2 Тим. 3:16), трябва да вдишваме Писанията, като приемаме Божието слово с всякаква молитва (Еф. 6:17-18); когато учим хората на Библията, трябва да издишваме Бога в тях.
 3. За да можем напълно да завладеем Христос като добрата земя, трябва да поддържаме свежестта си и новостта си с Господа, като приемаме Неговото ново говорене ден след ден (Плач. 3:22-24; Втзк. 34:7; Римл. 7:6; Ер. 15:16); трябва да внимаваме да не отслабнем в земята (Втзк. 4:25); думата *отслабнем* загатва за „загубата на духовна свежест и притъпяването на първоначалните впечатления в резултат на навикване или дългосрочен престой на едно и също място“ (Самюел Р. Драйвър).
 4. Ако обичаме Бога, смиряваме себе си и пристъпваме към Господа като живото слово в Неговото писано слово чрез молитвено четене на Неговото Слово, Той се превръща в приложеното слово на Духа за нас; Неговите мигновени думи са дух и живот за нас за наше снабдяване и храна, Божията субстанция се влива в нас чрез Неговите думи и ние ставаме едно с Бога в живот и природа, но не и в Божеството, за Негова слава, за Негово изражение—Йн. 5:39-40; 6:57, 63; Еф. 5:26-27.

IV. Обновеното обучение на Бога беше Неговата заръка към Неговия народ в девет отношения:

- А. Трябва да се боим от Господа; да се боим от Господа, означава да се боим да не Го наскърбим, да не изгубим Неговото присъствие и да не Го пропуснем като наша награда в бъдещия век; трябва да се боим да не пропуснем Господната усмивка в този век и Неговата награда в следващия век—Пр. 1:1, 7; Еф. 4:30; 2 Кор. 5:9-10.
- Б. Трябва да ходим в Божиите пътища; всичко, което Бог представлява, е път за нас; следователно, да приемаме всичко, което Бог представлява, като наши пътища, и да ходим в тези пътища, означава да живеем Бога, да живеем Христос; да приемаме Христос като наш път, означава да Го живеем, а да Го живеем, означава да Го изразяваме, да Го величаем—Йн. 14:6; Фил. 1:19-21а.
- В. Трябва да обичаме Господ Исус, Който е нашият Бог (Йн. 20:28); понеже Бог ни обича и е благоволил в нас (Втзк. 10:15; Ер. 31:3), трябва да Го обичаме и да насочваме обичта си към Него (1 Кор. 2:9).
- Г. Трябва да обичаме Бога и да Му служим с цялото си сърце и с цялата си душа; нашето сърце е свързано с нашия дух, защото съвестта ни, която е функция на нашия дух (Римл. 9:1), също така

- е и функция на нашето сърце (Евр. 10:22); следователно, ако обичаме Бога и Му служим с цялото си сърце и душа, това показва, че ние също така Го обичаме и Му служим с духа си (Римл. 1:9), който е дух на любов (2 Тим. 1:7).
- Д. Трябва да пазим Неговите заповеди и постановления за наше добро; това означава, че днес трябва да пазим Христос като реалността на Божиите заповеди и Христовите богатства, които получаваме чрез служението, за да бъдем благословени—Втзк. 10:13.
- Е. Трябва да обрежем кракожието на сърцето си, което означава да разпънем плътта (Гал. 5:24), която представлява всичко, което сме и което притежаваме в природното си същество, като живеем и служим в новородения си дух (Римл. 1:9; 2:28-29; 7:6; 8:4, 16); това ни превръща в истинското „обрязване, които служим в Божия Дух и се хвалим с Христос Исус, и не се уповаваме на плътта“ (Фил. 3:3).
- Ж. Трябва да престанем да бъдем коравовратни; нашият корав врат символизира нашата инатлива и бунтовна воля (Втзк. 31:27), която трябва да бъде покорена и възкресена от Христос чрез Самия Него като преобразяващия Дух, за да се превърне в наша красота в покорството ни към Него (Пес. 1:10; Фил. 2:13).
- З. Трябва да се държим здраво за Христос, Който е цялата Божия заповед; тогава ще бъдем укрепени и насърчени да продължим напред и да завладеем Христос като нашата добра земя (Втзк. 11:8, 24); това означава, че ще придобием Христос (Фил. 3:8); освен това нашите дни ще се удължат в Христос (Втзк. 11:9, 21), очите на Бога ще бъдат върху нас, за да се грижи за нас и да ни дава благословието на Своето присъствие (12-ти стих) и ние ще се наслаждаваме на небесния дъжд, на напояването на Духа, за да пожънем Христос като жътва (стих. 14-15).
- И. „В Неговото име да се кълнеш. Той е твоята хвала и Той е твоят Бог, Който извърши за теб тези велики и страшни неща, които очите ти видяха“ (10:20б-21); от гледна точка на новозаветната терминология и преживяване, това означава, че ние призоваваме името на Господа, за да се наслаждаваме на Неговото органично спасение и на Неговото неизследимо богатство (Римл. 10:12-13).